

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.094/2023/5.

A felperes:

felperes Zrt. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Somfai Zsolt ügyvéd (jogi képviselő címe)

Az alperesek:

I. rendű alperes: I. r. alperes neve (I. r. alperes lakcíme)

II. rendű alperes: II. r. alperes neve (II. r. alperes lakcíme)

III. rendű alperes: III. r. alperes neve (III. r. alperes lakcíme)

IV. rendű alperes: IV. r. alperes neve (IV. r. alperes lakcíme)

V. rendű alperes: V. r. alperes neve (V. r. alperes lakcíme)

VI. rendű alperes: VI. r. alperes neve (V. r. alperes lakcíme)

VII. rendű alperes: VII. r. alperes neve (VII. r. alperes lakcíme)

VIII. rendű alperes: VIII. r. alperes neve (VIII. r. alperes lakcíme)

IX. rendű alperes: IX. r. alperes neve (IX. r. alperes lakcíme)

Az I., III., IV. és VIII. rendű alperesek **meghatalmazott jogi képviselője:**

Dr. Varga István ügyvéd (jogi képviselő címe²)

A II., V., VI., VII., IX., X. és XI. rendű alperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Szegedi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. D. Szegedi László ügyvéd, jogi képviselő címe³)

A per tárgya:

Jogalap nélküli gazdagodás visszatérítése

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 7.P.20.675/2021/57.

A fellebbező felek és a fellebbezések sorszáma:

Az I. rendű alperes 7.P.20.675/2021/59.,73. és IX. rendű alperes 7.P.20.675/2021/64.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 250 000 (kettőszázötvenezer) forint, míg a IX. rendű alperest, hogy 300 000 (háromszázezer) forint másodfokú eljárási költséget fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek.

Kötelezi a IX. rendű alperest, hogy az ítélet meghozatalától számított 60 napon belül fizessen meg 670 400 (hatszázhetvenezer-négyszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A jelen per alperesei – más személyekkel együtt – hasonló ténybeli és jogi alapból eredő igényként kártérítés megfizetése iránt indítottak pert a Fővárosi Törvényszék előtt az felperes Zrt. (jelen per felperese) ellen. Az ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. szeptember 10-én 64.P.26.557/2008/115. szám alatt részítéletet, 2013. október 21-én /121. szám alatt további részítéletet, majd 2013. november 29-én /125. szám alatt ítéletet hozott, melyben három felperesi csoport javára marasztalta az alperest (jelen eljárás felperesét).

[2] Kötelezte az alperest (jelen per felperesét), hogy fizessen meg 15 nap alatt I. r. alperes neve VII. rendű felperesnek (jelen per I. rendű alperese) 38 000 000 forintot, továbbá 9 000 000 forintnak 2006. szeptember 15. napjától, 2 000 000 forintnak 2006. október 1. napjától, 7 000 000 forintnak 2006. november 1. napjától, 10 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától, 10 000 000 forintnak 2007. március 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[3] II. r. alperes neve VIII. rendű felperesnek (jelen per II. rendű alperese) 28 000 000 forintot, továbbá 3 000 000 forintnak 2005. október 15. napjától, 2 000 000 forintnak 2005. december 28. napjától, 4 000 000 forintnak 2006. július 1. napjától, 4 000 000 forintnak 2006. október 21. napjától, 3 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 10 000 000 forintnak 2004. július 1. napjától, 2 000 000 forintnak 2004. február 28. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

[4] III. r. alperes neve IX. rendű felperesnek (jelen per III. rendű alperese) 286 500 000 forintot, valamint 12 000 000 forintnak 2003. október 1. napjától 2004.

december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2004. január 1. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 28 500 000 forintnak 2005. március 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 12 000 000 forintnak 2004. január 1. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 16 500 000 forintnak, 2005. március 1. napjától 4 000 000 forintnak, 2005. április 15. napjától 45 000 000 forintnak, 2005. szeptember 15. napjától 12 500 000 forintnak, 2005. december 1. napjától 4 000 000 forintnak, 2006. január 2. napjától 10 000 000 forintnak, 2006. január 14. napjától 3 000 000 forintnak, 2006. február 15. napjától 50 000 000 forintnak, 2006. március 30. napjától 16 000 000 forintnak, 2006. június 1. napjától 25 000 000 forintnak, 2006. július 1. napjától 13 000 000 forintnak, 2006. október 31. napjától 35 000 000 forintnak, 2007. február 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[5] IV. r. alperes neve X. rendű felperesnek (jelen per IV. rendű alperese) 30 000 eurót, valamint ezen összegnek 2007. január 17. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[6] V. r. alperes neve XII. rendű felperesnek (jelen per V. rendű alperese) 54 500 000 forintot, 10 000 000 forintnak 2003. október 30. napjától, 5 000 000 forintnak 2003. november 26. napjától, 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 12 000 000 forintnak 2005. április 21. napjától, 27 500 000 forintnak 2007. március 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 79 000 eurót, továbbá 39 000 eurónak 2004. március 1. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 40 000 eurónak 2006. június 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát,

2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[7] VI. r. alperes neve XIII. rendű felperesnek (jelen per VI. rendű alperese) 40 000 000 forintot, továbbá 10 000 000 forintnak 2003. október 30. napjától, 5 000 000 forintnak 2003. november 26. napjától, 10 000 000 forintnak 2004. október 1. napjától, 10 000 000 forintnak 2004. december 15. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 5 000 000 forintnak 2005. szeptember 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[8] VII. r. alperes neve XV. rendű felperesnek (jelen per VII. rendű alperese) 550 000 eurót, továbbá 100 000 eurónak 2006. április 27. napjától, 200 000 eurónak 2006. április 28. napjától, 100 000 eurónak 2006. május 15. napjától, 150 000 eurónak 2006. október 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[9] VIII. r. alperes neve XX. rendű felperesnek (jelen per VIII. rendű alperese) 42 500 000 forintot, valamint ezen összegnek 2004. április 13. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 12 500 000 forintnak 2004. április 13. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2005. június 8. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 127 000 forint perköltséget, mely összegről az áfa 27 000 forint.

IX. r. alperes neve XXIII. felperesnek (jelen per IX. rendű alperese) 16 000 000 forintot, továbbá 7 000 000 forintnak 2005. február 28. napjától, 5 000 000 forintnak 2005. június 29. napjától, 4 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[10] X. r. alperes neve XXVII. rendű felperesnek (jelen per X. rendű alperese) 2 803 000 forintot és ezen összegnek 2005. december 21. napjától 2006. január 1. napjáig terjedő időre, valamint 2006. szeptember 30. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[11] XI. r. alperes neve I. rendű felperesnek (jelen per XI. rendű alperese) részére 89 000 000 forintot, továbbá 27 000 000 forintnak 2004. december 30. napjától 2004.

december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2006. november 22. napjáig a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 17 000 000 forintnak 2006. november 23. napjától, 8 000 000 forintnak 2005. február 3. napjától, 7 000 000 forintnak 2005. február 14. napjától, 2 000 000 forintnak 2005. március 15. napjától, 5 000 000 forintnak 2005. március 22. napjától, 7 000 000 forintnak 2005. április 12. napjától, 10 000 000 forintnak 2005. május 5. napjától, 8 000 000 forintnak 2005. május 25. napjától, 5 000 000 forintnak 2005. június 22. napjától, 8 000 000 forintnak 2006. június napjától, 12 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 129 000 eurót, valamint 70 000 eurónak 2006. augusztus 15. napjától, 44 000 eurónak 2006. augusztus 29. napjától és 15 000 eurónak 2006. december 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[12] A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2015. február 17-én 6.Pf.20.994/2014/17. számú ítéletében az elsőfokú bíróság 115. sorszámu részítéletét akként változtatta meg – jelen per IV. rendű alperese tekintetében, hogy alperesként kötelezte jelen per felperesét, hogy XV. rendű alperes (jelen per VII. rendű alperese) javára 550 000 euró és annak a részítélet szerinti részösszegei után számított késedelmi kamata helyett 145 842 500 forint és abból 26 481 000 forint után 2006. április 27. napjától, 52 722 000 forint után 2006. április 28. napjától, 26 834 000 forint után 2006. május 15. napjától, 39 805 500 forint után 2006. október 15. napjától a kifizetésig az elsőfokú részítéletben meghatározott mértékű késedelmi kamatot fizessen meg.

[13] Az elsőfokú bíróság 125. sorszámu részítéletét – jelen per további alpereseit érintve – akként változtatta meg, hogy az alperes marasztalását III. r. alperes neve IX. rendű felperes (jelen per III. rendű alperese) javára 199 833 827 forintra, valamint 12 000 000 forintnak 2004. január 1. napjától, 16 000 000 forintnak 2005. március 1. napjától, 2 106 186 forintnak 2006. március 9. napjától, 28 350 024 forintnak 2006. május 28. napjától, 8 556 783 forintnak 2006. július 2. napjától, 2 826 385 forintnak 2006. július 18. napjától, 7 199 883 forintnak 2006. július 23. napjától, 2 235 212 forintnak 2006. július 23. napjától, 38 745 698 forintnak 2006. augusztus 31. napjától, 13 123 128 forintnak 2006. október 2. napjától, 21 068 597 forintnak 2006. október 16. napjától, 12 121 951 forintnak 2006. december 16. napjától és 35 000 000 forintnak 2007. február 1. napjától a kifizetésig.

[14] IV. r. alperes neve X. rendű felperes (jelen per IV. rendű alperese) javára 7 625 400 forintra és annak 2009. december 1. napjától a kifizetésig az elsőfokú ítéletben meghatározott mértékű késedelmi kamatára leszállította.

[15] V. r. alperes neve XII. rendű felperes (jelen per V. rendű alperese) javára 79 000 euró és annak a részítéletben megjelölt részösszegei után számított késedelmi kamata helyett 20 803 190 forint és abból 10 031 190 forint után 2004. március 1. napjától, 10 772 000 forint után 2006. június 15. napjától a kifizetés napjáig az elsőfokú részítéletben meghatározott mértékű késedelmi kamat megfizetésére kötelezte az alperest.

[16] A felperes (előzményi perben alperes) 2015. február 17-én kelt 6.Pf.20.994/2014/17. számú jogerős ítélet alapján 2015. március 5-én utalásokat teljesített a jelen per alperesei javára:

I. r. alperes neve I. rendű alperes részére 38 000 000 forint és járulékai, összesen 57 783 099 forint, II. r. alperes neve II. rendű alperes részére 28 000 000 forint és járulékai, összesen 45 385 065 forintot, III. r. alperes neve III. rendű alperes részére 199 833 827 forintot és járulékait, összesen 309 892 201 forintot, IV. r. alperes neve IV. rendű alperes részére 7 625 400 forintot és járulékait, összesen 9 755 899 forintot, V. r. alperes neve V. rendű alperes részére 54 500 000 forintot és járulékait, összesen 122 604 413 forintot, VI. r. alperes neve VI. rendű alperes részére 40 000 000 forintot és járulékait, összesen 68 597 777 forintot, VII. r. alperes neve VII. rendű alperes részére 145 842 500 forintot és járulékait, összesen 226 939 406 forintot, VIII. r. alperes neve VIII. rendű alperes részére 42 500 000 forintot és járulékait, összesen 76 117 449 forintot, IX. r. alperes neve IX. rendű alperes részére 16 000 000 forint és járulékait, összesen 25 190 153 forintot.

[17] A felülvizsgálat folytán eljárás Kúria 2015. június 24-én Pfv.III.20.733/2015/6. számú végzésével a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét, a Fővárosi Törvényszék 64.P.26.557/2008/115., valamint a 121. számú részítéletét és a 125. sorszámú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[18] A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék 2017. május 31-én 64.P.23.416/2015/59. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg I. r. alperes neve VII. rendű felperesnek (jelen per I. rendű alperese) 34 200 000 forintot, továbbá 8 100 000 forintnak 2006. szeptember 25. napjától, 1 800 000 forintnak 2006. október 1. napjától, 6 300 000 forintnak 2006. november 1. napjától, 9 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától, 9 000 000 forintnak 2007. március 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[19] II. r. alperes neve VIII. rendű felperesnek (jelen per II. rendű alperese) 25 200 000 forintot, továbbá 2 700 000 forintnak 2005. október 15. napjától, 1 800 000 forintnak 2005. december 28. napjától, 3 600 000 forintnak 2006. július 1. napjától, 3 600 000 forintnak 2006. október 31. napjától, 2 700 000 forintnak 2006. december 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 9 000 000 forintnak 2004. július 1. napjától, 1 800 000 forintnak 2004. február 28. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[20] III. r. alperes neve IX. rendű felperesnek (jelen per III. rendű alperese) javára 181 049 980 forintra, valamint 12 000 000 forintnak 2004. január 1. napjától, 14 850 000 forintnak 2005. március 1. napjától, 1 895 567 forintnak 2006. március 9. napjától, 25 515 021 forintnak 2006. május 23. napjától, 7 701 104 forintnak 2006. július 2. napjától, 2 543 728 forintnak 2006. július 18. napjától, 6 479 895 forintnak 2006. július 23. napjától, 2 011 690 forintnak 2006. július 23. napjától, 34 871 128 forintnak 2006. augusztus 31. napjától, 11 810 815 forintnak 2006. október 2. napjától, 18 961 737 forintnak 2006. október 16. napjától, 10 909 755 forintnak 2006. december 16. napjától és 31 500 000 forintnak 2017. február 1. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatát.

[21] IV. r. alperes neve X. rendű felperesnek (jelen per IV. rendű alperese) 6 862 860 forintot és annak 2009. december 1. napjától a kifizetésig járó kamatát, továbbá

[22] V. r. alperes neve XII. rendű felperes (jelen per V. rendű alperese) javára 50 550 000 forintot, 10 000 000 forintnak 2003. október 30. napjától, 5 000 000 forintnak 2003. november 26. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 10 800 000 forintnak 2005. április 21. napjától, 24 250 000 forintnak 2007. március 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 19 725 990 forint és abból 10 031 190 forint után 2004. március 1. napjától, 9 694 800 forint után 2006. június 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát és 762 000 forint perköltséget.

[23] VI. r. alperes neve XIII. rendű felperes (jelen per VI. rendű alperese) javára 39 500 000 forintot, továbbá 10 000 000 forintnak 2003. október 30. napjától, 5 000 000 forintnak 2003. november 26. napjától, 10 000 000 forintnak 2004. október 1. napjától, 10 000 000 forintnak 2004. december 15. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11% 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 4 500 000 forintnak 2005. szeptember 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát és 660 400 forint perköltséget.

[24] VII. r. alperes neve XV. rendű felperes (jelen per VII. rendű alperese) részére 131 258 250 forintot és abból 23 832 900 forint után 2006. április 27. napjától, 47 449 800 forint után 2006. április 28. napjától, 24 150 600 forint után 2006. május 15. napjától, 35 824 950 forint után 2006. október 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát és 635 000 forint perköltséget.

[25] VIII. r. alperes neve XX. rendű felperesnek (jelen per VIII. rendű alperese) 15 000 000 forintot, valamint ezen összegnek 2004. április 13. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 15%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 6 250 000 forintnak 2004. április 13. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 15%, 2005. január 1. napjától 2005. július 8. napjáig

terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[26] IX. r. alperes neve XXIII. rendű felperesnek (jelen per IX. rendű alperese) 10 400 000 forintot, továbbá 4 900 000 forintot 2005. február 28. napjától, 3 500 000 forintnak 2005. június 29. napjától, 2 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától a kifizetésig meghatározott késedelmi kamatát.

[27] Az ítélet ellen előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.191/2018/13-II. számú ítéletével 2018. augusztus 28-án a jelen eljárásban résztvevő alperesek vonatkozásában – a perköltség kivételével – helybenhagyta a Fővárosi Törvényszék 64.P.23.416/2015/59. sorszám alatt meghozott ítéletét.

[28] A felülvizsgálat folytán eljáró Kúria 2019. szeptember 11-én Pfv.V.21.932/2018/9. számú ítéletével a jogerős ítéletnek felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezéseit hatályában fenntartotta.

A felperes keresete, alperesek ellenkérelmei

[29] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:579. § alapján jogalap nélküli gazdagodás címén a részükre többletként megfizetett összegek visszatérítésére akként, hogy I. r. alperes neve I. rendű alperes fizessen meg 5 557 862 forint tőkét és ennek 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

II. r. alperes neve II. rendű alperes fizessen meg 4 301 219 forint tőkét és ennek 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatának megfizetésére.

III. r. alperes neve III. rendű alperes fizessen meg 26 686 652 forintot és ennek 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatának megfizetésére.

IV. r. alperes neve IV. rendű alperes fizessen meg 1 010 011 forintot és ezen összeg után 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

V. r. alperes neve V. rendű alperest kötelezze 7 939 419 forint és ezen összeg után 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére, valamint a perköltség viselésére.

VI. r. alperes neve VI. rendű alperest kötelezze 823 271 forint és ennek 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

VII. r. alperes neve VII. rendű alperest kötelezze 22 665 452 forint és ezen összeg után 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

VIII. r. alperes neve VIII. rendű alperest kötelezze 49 185 898 forint és ezen összeg után 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

IX. r. alperes neve IX. rendű alperest kötelezze 8 380 041 forint és ezen összeg után 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

[30] A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy a 2015. február 17-én kelt 6.Pf.20.994/2014/17. számú jogerős ítélet alapján általa 2015. március 5-én teljesített utalások és az elrendelt megismételt eljárás során a Fővárosi Törvényszék 64.P.23.416/2015/59. sorszámu ítélete elleni fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.191/2018/13-II. számú ítéletével, mely 2018. augusztus 28-án jogerős, eltérő mértékű – alacsonyabb összegű – kártérítés megfizetésére kötelezte őt. Arra hivatkozott, hogy a teljesítéseit követően hatályon kívül helyezett ítélet alapján az felperes Zrt. által kifizetett összegek nagyobb mértékűek voltak a második hatályos, és jogerős ítéletben meghatározott marasztalásoknál.

[31] A felperes kimutatása szerinti eltérés mértéke I. rendű alperes vonatkozásában 3 800 000 forint tőke és 2018. augusztus 28. napjáig 1 757 862 forint tőkésített kamat, mindösszesen I. rendű alperessel szembeni követelése 2018. augusztus 28-ig 5 557 862 forint. II. rendű alperes vonatkozásában 2 800 000 forint tőke és 1 501 219 forint kamat 2018. augusztus 28. napjáig, így mindösszesen II. rendű alperessel szembeni követelése 4 301 219 forint. III. rendű alperes vonatkozásában az ítéletek eltéréséből számított tőkekövetelés 2018. augusztus 28. napjáig 18 783 000 forint és 7 903 652 forint tőkésített kamattartozás, mely 2018. augusztus 28. napjáig mindösszesen 26 686 652 forintot tesz ki. IV. rendű alperessel szemben 762 540 forint tőke és 2018. augusztus 28. napjáig 247 471 forint kamattartozást mutatott ki a felperes, mindösszesen ezen időpontra 1 010 011 forintot. V. rendű alperessel szemben 5 128 190 forint tőke és 2 811 229 forint 2018. augusztus 28. napjáig járó kamattartozás, mindösszesen együttesen ezen időpontra 7 939 419 forint. VI. rendű alperessel szemben tőkekövetelés 500 000 forint és 2018. augusztus 28. napjáig 323 271 forint kamatkövetelés, mindösszesen ezen időpontra 823 271 forintot tesz ki. VII. rendű alperessel szemben 14 584 245 forint tőke és 2018. augusztus 28. napjáig 8 081 207 forint kamattartozás, mindösszesen együttesen erre az időpontra 22 665 452 forint követelés. VIII. rendű alperessel szemben az ítéletek között 27 500 000 forint tőke és 2018. augusztus 28-ig 21 685 898 forint kamatot számolt el felperes, mindösszesen ezen időpontra 49 185 898 forintot. IX. rendű alperessel szemben 5 600 000 forint tőkét és 2 780 041 forint kamattartozást 2018. augusztus 28-ig együttesen 8 380 041 forintot. X. rendű alperessel szemben 1 400 500 forint tőkét és 853 010 forint kamatot, összesen ezen időpontra 2 253 510 forint követelést. XI. rendű alperessel szemben 32 821 410 forint tőkét és 2018. augusztus 28-ig 20 996 781 forintot, mely mindösszesen ezen időpontra számítottan 53 818 191 forint.

[32] A felperes álláspontja szerint a jogalap nélküli gazdagodás megállapítására akkor van jogi lehetőség, ha a vagyoni előny kimutatható, az előny megszerzése jogalap nélkül történt és az előnyhöz a kötelezett más rovására jutott. Az alperesek vagyoni előnye összességükben pontosan kimutatható, az kimutatásra került, a vagyoni előnyök megszerzésére nem volt jogalapjuk. Gazdagodásuk jogalap nélkül történt és a vagyoni előnyhöz a felperesi biztosító társaság rovására jutottak, ezért a gazdagodás mértékét megtéríteni tartoznak a részére.

[33] I., III., IV., VIII. rendű alperesek a felperes követelését mind jogalapjában, mind összességükben vitatták, és kérték, hogy a bíróság a keresetet utasítsa el. Álláspontjuk szerint a felperes követelése a Ptk. 6:22. § (1) bekezdése alapján elévült.

[34] II-V-VI-VII-IX-X-XI. rendű alperesek a felperes követelését mind jogalapjában, mind összességükben tekintetében vitatták. Kétségbe vonták a felperes számítását, arra tekintettel, hogy 2015. évi teljesítés után még további három év telt el abban a bizonytalanságban, hogy jelen eljárás alperesei a megkapott teljesítéssel feltétel nélkül rendelkezhetnek-e, vagy sem. Az alperesek által becsatolt kamatkalkuláció szerint,

amennyiben a jelen eljárás felperese 2018-ban teljesített volna az alperesek javára, úgy kártérítésének összezszerűsége meghaladná jelen ügyben követelt visszatérítés összegét.

[35] Az I. rendű alperes vitatta a felperes azon tényállítását, hogy a jogerős ítélet alapján részére 34 200 000 forint tőkét és ennek járulékait, összesen 52 225 237 forint összeget kellett volna megfizetnie. A Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.191/2018/13-II. sorszámú ítélete 27. oldalán rögzített megállapításra hivatkozva előadta, hogy az ítéltábla ott kifejtett álláspontja szerint az ő részéről kármegosztást megalapozó önhiba nem állt fenn. A biztosító marasztalásának felemelésére az ítéltábla ennek ellenére nem látott lehetőséget. A korábbi jogerős ítélet alapján alperes (jelen per felperese) 100%-os felelőssége alapján teljesített, ami az ő további kártérítési kötelezettségét megszüntette. I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a Fővárosi Ítéltábla ekként megváltoztatta a Fővárosi Törvényszék 64.P.23.416/2015/59. sorszámú ítéletét, és az ő vonatkozásában a kármegosztást mellőzte. Előadta, hogy a Fővárosi Ítéltábla azért nem marasztalta külön a felperest, mivel már korábban teljesített az I. rendű alperes részére, így az indokolatlan lett volna. Minderre figyelemmel álláspontja szerint téves és iratellenes a felperes azon megállapítása, hogy 34 200 000 forint tőkét és ennek járulékait, összesen 52 225 237 forint összeget kellett volna csak a részére megfizetnie. Ennek következtében felperesnek nincs jogalapja a kifizetett és a Fővárosi Törvényszék által megállapított kármegosztás folytán csökkentett összeg különbözetét követelni.

A közbenső ítélet

[36] A bíróság 2021. november 27-én 7.P.20.675/2021/16. szám alatt közbenső ítéletet hozott, melyben megállapította, hogy a felperest megillető visszatérítési igény 2015. augusztus 28-án vált esedékessé. A fellebbezés folytán eljáró Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.481/2021/9. sorszámú közbenső ítéletében a X., valamint XI. rendű alperes vonatkozásában az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette.

Egyidejűleg elrendelte az ügy iratainak áttételét X. rendű alperes esetében a Fővárosi Törvényszékhez, míg XI. rendű alperesre nézve a Zalaegerszegi Járásbírósághoz. A költségek megállapítása mellett az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy a felperest a Ptk. 6:579. § (1) bekezdése alapján illeti meg az I-IX. rendű alperesekkel szembeni visszatérítési igény, mely 2018. augusztus 28. napján vált esedékessé.

Az elsőfokú bíróság ítélete és annak indokolása

[34] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelemnek helyt adva marasztalta a felperes javára az alpereseket. Az I. rendű alperes esetében 5 557 862 forint és 2018. augusztus 28. napjától számított törvényes kamata, valamint 414 100 forint perköltség megfizetését írta elő. Az utóbb fellebbezéssel élő másik alperes, a IX. rendű alperes esetében a bíróság 8 380 041 forint tőke és ennek 2018. augusztus 28. napjától számított késedelmi kamata, valamint 542 700 forint perköltség megfizetése iránt hozott marasztaló rendelkezést.

[35] Az ítélet jogi indokolása helytállónak minősítette a felperes elszámolását valamennyi alperes esetében, a korábban kifizetett összegek, valamint az utóbb jogerőre emelkedett, kisebb összegű marasztalások különbözeteit és az azokhoz kapcsolódó késedelmi kamatszámításokat egyaránt elfogadhatónak találta. Megjegyezte, az alperesek ellenkérelmeikben az összezszerűséget érintő vitatásukat nem indokolták, jogi érvekkel azt nem támasztották alá, a bíróság ezért a felperes érdemben helyes elszámolását tekintette irányadónak.

[36] Az I. rendű alperes ellenkérelme kapcsán a bíróság kitért arra is, hogy a Fővárosi Ítéltábla előzményi ügyben hozott ítélete 27. oldalán rögzített indokolásbeli megállapítás mellett az ítéltábla rendelkező részbeli következményt nem vont le, az ott szereplő részbeni megváltoztatás a jelen per I. rendű alperesét nem érintette, az ő esetében helybenhagyta a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítéletét a másodfokú bíróság. A jelen eljárást lefolytató bíróságnak ezért az volt az álláspontja, hogy nincs lehetőség a Fővárosi Ítéltábla döntésének rendelkező részét és indokolását logikai összefüggésében felülvizsgálni, mivel az ítélt dolognak tekintendő.

Az alperesek fellebbezése és a felperes fellebbezési ellenkérelme

[37] Az ítélet ellen az I. és a IX. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést. Az I. rendű alperes kérte az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és az ő vonatkozásában a felperes keresetének elutasítását. Az elsőfokon előadott írásbeli ellenkérelmét fenntartva hangsúlyozta, a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.191/2018/13-II. sorszámú ítéletének 27. oldalán kifejtésre került, hogy az ítéltábla álláspontja szerint az ő esetében kármegosztást megalapozó önhiba nem állt fenn. A javára történő marasztalás felemelésére az ítéltábla ennek ellenére nem látott lehetőséget abból az indokból, hogy az ottani per alperese 100%-os felelősség alapján már teljesített, ez a további kártérítési kötelezettséget megszüntette. Az I. rendű alperes hangsúlyozta, a Fővárosi Ítéltábla döntése az ő esetében megváltoztatta az elsőfokú ítéletet és a kármegosztást mellőzte. Sérelmezte, hogy ezt az elsőfokú bíróság jelen perben figyelmen kívül hagyta. Ez a körülmény alátámasztja azon fellebbezési álláspontját, hogy jogalap nélküli gazdagodás címén a felperesi biztosító felé az ő esetében nem áll fenn visszatérítési kötelezettség, mivel túlfizetés nem merült fel. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ezt figyelmen kívül hagyta, és ezáltal kirívóan okszerűtlen, iratellenes döntést hozott, az említett másodfokú előzményi ítélet indokolásának figyelmen kívül hagyásával azt úgy értékelte, mintha a Fővárosi Ítéltábla a kármegosztás szabályait az ő esetében is alkalmazta volna. Az elsőfokú bíróság ítélete a Pp. 279. § (1) bekezdését sérti a tényállás kirívóan okszerűtlen, iratellenes értékelése miatt.

[38] Az I. rendű alperes fellebbezését utóbb kiegészítette és csatolta az időközben a Fővárosi Ítéltáblához benyújtott, ítélet kiegészítése iránti kérelmével kapcsolatos végzést. Hangsúlyozta, annak ellenére, hogy a kiegészítés iránti kérelem elutasításra került, a Fővárosi Ítéltábla továbbra is kifejtette azon álláspontját, hogy az ő esetében nem találta indokoltnak a kármegosztás alkalmazását, de nem ennek következményeként hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét, hanem azért, mert a biztosító – az ottani alperes – már megtérítette a kármegosztás alkalmazása nélkül számított teljes kárösszeget, azaz a 34 200 000 forintot és annak késedelmi kamatait meghaladó részét is. A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság ezért nem találta további kártérítés fizetésre kötelezhetőnek az ottani per alperesét (jelen per felperesét).

[39] A IX. rendű alperes fellebbezésében jogi érvelésként hangsúlyozta, ő a per során mindvégig vitatta a felperes által megjelölt követelésösszeget, ezzel kapcsolatban csatolta a saját kalkulációját. Megjegyezte, az sem tisztázott, hogy jogalap nélküli gazdagodás szabályán túl a visszatérítési kötelezettség miatt vagy a bírósági ítélet alapján lépett-e fel a felperes az alperesekkel szemben. Vitatta, hogy bűncselekménnyel okozott kár esetében a kár megtérítésénél a közrehatás figyelembe vehető. Hangsúlyozta, ő és alperes társai a kárrendezési eljárás során úgy jártak el, ahogy az, az adott helyzetben elvárható. Kifogásolta, hogy a felperes elszámolása nem nyomon követhető, nem mutatta be, hogy a keresete összeget hogyan állt össze.

[40] Egy korábban részére megküldött PSZÁF tájékoztatásra utalva felhívta a figyelmet, hogy a felperes a hozzá történt befizetéseket kezelte, azokat pontosan nyilvántartotta. A jogalap nélküli gazdagodás és a kártérítés jogintézményei közötti különbségeket elemezve azt hangsúlyozta, hogy a gazdagodás esetén mindig a tényleges gazdagodást kell téríteni és nem a másik fél által elszenvedett kárt. Álláspontja szerint a felek közötti szerződéses jogviszony hiányában a bíróság jogszabálysértés nélkül juthatott volna arra a következtetésre, hogy a Ptk. 6:579. § (1) bekezdése alapján a felperes jogszerűen nem érvényesített igényt az alperesekkel szemben. Vizsgálni kellett volna azt, hogy a felperes elszámolásának eredményeként a követelés mennyiben alapos. A IX. rendű alperes fellebbezési álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a kártérítési összegeket a felperesi álláspont figyelembevételével mérlegelte az alperesek felelőssége mellett. Mindez indokolja álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vele szembeni kereset elutasítását.

[41] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat nem szegte meg, a rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen mérlegelte, azokból helytálló jogi következtetéseket vont le. A IX. rendű alperes fellebbezése kapcsán előadta, az alperesek által becsatolt kamatkalkulációból nem volt megállapítható, hogy melyik felperesi kamatszámítást vitatják, alperesenként az nem volt elkülönített.

[42] Előadta továbbá, hogy az előzményi, valamint a jelen per jogcíme elkülöníthető, nincs jelentősége annak, hogy a megelőző eljárások során a jelen per felperese a jogcímet vitatta-e vagy sem. A jogalap nélküli gazdagodás Ptk. szerinti szabályát és egy ahhoz kapcsolódó kúriai precedensképes határozatot idézve kívánta alátámasztani, hogy a jogalap nélküli gazdagodás feltétele jelen alperesek esetében fennáll. Alperesek azon vagyoni előnye összességében, pontosan kimutatásra került, melyeknek a megszerzésére nem volt jogalapjuk. A vagyoni előnyökhöz felperes rovására jutottak, ezért annak visszatérítésére kötelesek.

[43] Az I. rendű alperes esetében a Fővárosi Ítéltábla előzményi perben hozott ítéletének indoklására történő hivatkozás kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott az ítélt dologgal kapcsolatos kötőerőre, mely nem teszi lehetővé az indokolás felülvizsgálatát. Egyebekben a rendelkező rész tartalmazta azt a marasztalási összeget, melyet jelen per felperesének kellett megfizetnie jelen per I. rendű alperese részére. Ez az összeg kevesebb, mint ami a korábbi hatályon kívül helyezett ítélet alapján már megfizetésre került, ezért a különbözettel jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint alperesek térítéssel tartoznak.

[44] Az I. rendű alperes további észrevételében előadta, álláspontja szerint felperes valótlannul állítja, hogy a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletének rendelkező része külön marasztalási összeget tartalmazott volna az ő esetében. A kiegészítéssel kapcsolatos végzés kifejezetten azt tartalmazza, hogy a másodfokú bíróság nem találta indokoltnak a kármegosztás alkalmazását, az ő esetében és eltérő indokkal került sor az elsőfokú ítélet helybenhagyására. Ebből következik az is, hogy a felperes nem fizetett ki jogalap nélkül I. rendű alperesnek kártérítési összeget, így visszatérítési kötelezettség sem merül fel.

Az ítéltábla döntésének indokai

[45] Az I. és IX. rendű alperesek fellebbezése nem alapos.

[46] A jelen peres eljárásra a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) rendelkezései az irányadók. A Pp. 370. § egyértelműen meghatározza, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezés során milyen körben bírálhatja el az elsőfokú bíróság ítéletét. A felülbírálati jogkör az adott kérdés vizsgálatának és minősítésének joga, mely

magában foglalja az elsőfokú bíróság döntésének megváltoztathatóságát. A Pp. 369. §-a a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének típusait határozza meg és azt is szabályozza, hogy a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható. Alapvető, hogy a fellebbezés okát és annak indokait a félnek egyértelműen meg kell határoznia és ezzel kell kijelölnie a másodfokú bíróságtól kért jogvédelem tárgyát és körét (Pp. 371. §). Mind a fellebbező félnek, mind ellenfelének tisztában kell lennie azzal, hogy milyen okból, az elsőfokú eljárás konkrétan milyen cselekményeit sérelmezve terjesztette elő a fellebbezést és csak ez jelölheti ki a másodfokú jogvita kereteit, az ilyen tartalmú fellebbezés, illetve ellenkérelem alkalmazkodik a tisztességes eljárás követelményéhez.

[47] A fellebbezés tartalmát illetően az új Pp. rendelkezései szerint továbbra is a fellebbező fél kötelezettsége annak határozott megjelölése, hogy a jogorvoslat során a másodfokú bíróság milyen döntést hozzon, a kifogásolt rendelkezést vagy annak valamely részét mennyiben és milyen okból változtassa meg vagy helyezze hatályon kívül [Pp. 371. § b) pont], továbbá azt az anyagi vagy eljárásjogi jogszabálysértést is meg kell jelölnie, amire fellebbezését alapítja [Pp. 371. § d) pont].

[48] Az I. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a keresetnek az elutasítását kérte az ő marasztalását illetően. A IX. rendű alperes szintén az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és az ő vonatkozásában a kereset elutasítását kérte.

[49] Az I. rendű alperes fellebbezésében lényegében megismételte a keresettel szemben benyújtott ellenkérelmében már előadottakat. Álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.191/2018/13-II. sorszámú ítéletének rendelkező része és indokolásának 27. oldala ellentmondásban áll, mivel az ítélet rendelkező részében helybenhagyta a Fővárosi Törvényszék jelen per I. rendű alperesének – keresethez képest részbeni – marasztalására irányuló rendelkezését, míg az ítélet indokolásának 27. oldalában az ítéltábla megállapította, hogy a jelen per I. rendű alperese és a jelen per felperese között kármegosztást megalapozó önhiba nem áll fenn, a jelen per felperese marasztalásának kereset szerinti felemelésére azonban nem látott lehetőséget. Ezt azzal indokolta, hogy a korábbi jogerős ítélet alapján a jelen per felperese 100%-os felelősség alapján már teljesített a jelen per I. rendű alperesének, ami a további kártérítési kötelezettségét megszüntette.

[50] Az I. rendű alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte a Fővárosi Ítéltábla ítélete indokolásának értelmezését, teljesen figyelmen kívül hagyta a Fővárosi Ítéltábla ítéletének indokolását, ezáltal megsértette a Pp. 279. § (1) bekezdését, mivel kirívóan okszerűtlenül, iratellenesen mérlegelte az általa előadottakat.

[51] Az I. rendű alperes fellebbezése kapcsán az ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Fővárosi Ítéltábla jogerős döntésének anyagi jogerő hatása az ítélet rendelkező része mellett, annak indokolására mennyiben terjed ki, a rendelkező rész és az indokolás közötti ellentmondás feloldható-e.

[52] A Pp. 360. § (1) bekezdése értelmében a keresettel és az ellenkövetelés fennállta tekintetében érdemben elbírált, beszámítással érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabban a tényalapról származó, ugyanazon jog iránt, ugyanazon felek – ideértve azok jogutódjait is – egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessek.

[53] Az anyagi jogerő legfontosabb joghatása, hogy a felek között felmerült jogvitát az ítélet végérvényesen lezárja; vagyis a perbe vitt jogviszony körében a feleket megillető jogokat és az őket terhelő kötelezettségeket véglegesen meghatározza.

[54] Az anyagi jogerőt a bírói gyakorlat az ítélethez és az azzal egy tekintet alá eső más határozatokhoz fűződő negatív és pozitív hatással azonosítja. Negatív, vagyis kizáró

jellegű az anyagi jogerőnek az a hatása, amely szerint az adott igény további vitatását kizárja. Pozitív hatásnak pedig az tekinthető, hogy az ítélethez a felek, a bíróságok és más hatóságok kötve vannak. Ahhoz, hogy a jogerő negatív hatása beálljon, teljesülni kell három konjunktív feltételnek: a félazonosságnak, a tényazonosságnak és a jogazonosságnak. Ha e feltételek közül akárcsak az egyik nem áll fenn, a res iudicata hatás nem érvényesül (Nagykommentár a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez – szerkesztette: Wopera Zsuzsa).

[55] A jogirodalom az anyagi jogerőhatás tárgyi terjedelmének vizsgálatát hagyományosan két irányban tartja lehetségesnek. Egyrészt választ keres arra a kérdésre, hogy az ítélet mely részéhez fűződik jogerőhatás (formális megközelítés), másrészt azt vizsgálja, hogy ez jogerőhatás mire terjed ki a keresettel érvényesíteni kívánt, majd a bíróság döntésével elbírált jog tekintetében (materiális megközelítés). Az előbbi megközelítés alapján született meg a BH2001. 332 szám alatt közzétett eseti döntés, amely kimondja, hogy a bíróság érdemi döntését a rendelkező rész tartalmazza, következésképpen az ítélt dolog tartalma is a rendelkező résszel azonosítható. Az indokolás az érdemi döntés ténybeli és jogi alapjait foglalja magában. Az indokolásnak ezért az ítélt dolog szempontjából az elbírált jog azonosítása, terjedelmének meghatározása szempontjából van jelentősége (A polgári perrendtartás és a kapcsolódó jogszabályok kommentárja, szerkesztette: Varga István, HVGORAC 2018, II. kötet, 1524-1525. oldal).

[56] A fentieket az ítéltábla is irányadónak tekinti. Valamely jogerős ítélet rendelkező része és indokolása közötti ellentmondás más perben újabb, külön jogértelmezéssel nem oldható fel, ellenkező gyakorlat ugyanis jogbizonytalanságot és végrehajthatatlanságot eredményezne. Az előbbiekből következik, hogy az ítéltábla nem tudta figyelembe venni az I. rendű alperes által hivatkozott, a Fővárosi Ítéltábla jogerős döntése indokolásának 27. oldalán kifejtett álláspontot, még akkor sem, hogyha ez logikailag ellentétben áll a rendelkező rész tartalmával. Az ellentmondás feloldása meghaladja a jelen eljárás kereteit. Erre figyelemmel az I. rendű alperes által előterjesztett fellebbezés alaptalan, mivel a jelen perben visszakövetelt összegre nézve nincs jogerős ítéleti marasztaló rendelkezés jelen per felperesére vonatkozóan. Ebből az következik, hogy a Fővárosi Ítéltábla hivatkozott indokolásbeli álláspontja ellenére az I. rendű alperes ezt az összeget jogalap nélkül tartja magánál, így azt a Ptk. 6:579. § (1) bekezdés szabálya szerint köteles azt felperes részére visszatéríteni.

[57] A IX. rendű alperes fellebbezésének indokolása több pontban is vitatja az elsőfokú bíróság ítéletét. Kifogásolja, hogy az elsőfokú ítélet indokolása a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak taglalásán túl nem határozta meg, hogy a felperes a visszatérítési kötelezettség miatt lépett fel vagy tartozatlan fizetést teljesített volna, illetőleg csak a Fővárosi Ítéltábla ítélete alapján járt-e el.

[58] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokolása ([16] bekezdés) – figyelemmel az ítéltábla Pf.III.20.481/2021/9 sorszámú közbenső ítéletére is – megfelelően tartalmazza az elsőfokú bíróság jogkérdésben elfoglalt álláspontját, amennyiben rögzíti, hogy a felperes a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítélete alapján keletkezett többletfizetésének visszatérítése miatt indította a jelen pert.

[59] A IX. rendű alperes arra is hivatkozott, hogy bűncselekménnyel okozott kár esetében a kár megtérítésénél nem lehet figyelembe venni a felperes által érvényesített jelen perbeli igényt. Az ítéltábla álláspontja szerint nincs akadálya a bűncselekménnyel okozott kár esetén megfizetett kártérítés esetén a túlfizetés visszakövetelésének, ilyen kizáró rendelkezést jogszabály nem tartalmaz. Bármely típusú kártérítési igény megalapozottságát érintheti a károsulti közrehatás [Ptk. 6:525. § (1), (2) bekezdés].

[60] A IX. rendű alperes kérte figyelembe venni, hogy már több esetben hivatkozott a kármegosztás lehetőségére, amivel az ítélet érdemben nem is foglalkozott. Az ítéltábla

álláspontja szerint nem értelmezhető a IX. rendű alperes ezen hivatkozása, hiszen az előzményi megismételt perben éppen a kármegosztásra figyelemmel mérsékelte a jelen per felperesének kártérítési kötelezettségét a Fővárosi Törvényszék, illetőleg a Fővárosi Ítéltábla. További kármegosztás a többletfizetés visszatérítése vonatkozásában fel sem merülhet.

[61] Sérelmezte a IX. rendű alperes azt is, hogy a felperes a többletfizetés visszatérítése érdekében semmit nem tett azért, hogy a túlfizetésnek minősített összegeket visszaszerezze az alperesektől a jogerős döntéstől egészen 2021. májusáig, mely jelentős késedelmi kamatfizetést von maga után.

[62] Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes a jogszabály adta lehetőséggel élve elévülési időn belül terjesztette elő jelen perbeli követelését. „Kárenyhítési”, „kárelhárítási” kötelezettség ebben a körben nem terhelte, csak a jogerős ítélet folytán vált az alperesek számára is egyértelművé, hogy többletteljesítésben részesültek a biztosítótól és erre figyelemmel visszafizetési kötelezettségük keletkezett.

[63] A IX. rendű alperes utalt a 2017. január 10-i beadványára, amelyben arra hivatkozott, hogy a PSZÁF vizsgálat megállapította, a felperes kezelte az alperesi befizetéseket, erre figyelemmel nem értelmezhető számára, hogy miért hivatkozik a felperes a jogalap hiányára.

[64] Az IX. rendű alperes álláspontja téves, nem az alperesek által felperesnek megfizetett és a felperes által kezelt összegek vonatkozásában áll fenn a jogalap hiánya, hanem a túlfizetéseket illetően.

[65] A IX. rendű alperes a BH1996. 93 számú közzétett jogesetre utalással arra hivatkozott, hogy a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha a felek között nincs szerződéses jogviszony. Az ítéltábla a IX. rendű alperes ezen állításával nem ért egyet.

[66] A Ptk. 6:579. § (1) bekezdése szerint, aki másnak rovására jogalap nélkül jut vagyoni előnyhöz, köteles ezt az előnyt visszatéríteni. A (2) bekezdés kimondja, hogy nem köteles visszatéríteni a gazdagodást, aki ettől a visszakövetelés előtt elesett, kivéve, ha a) rosszhiszeműen jutott a gazdagodáshoz vagy b) a gazdagodás megszűnésével kapcsolatban felróhatóság terheli.

[67] A jogalap nélküli gazdagodás szabálya a jog által nem támogatott vagyoni eltolódások visszarendezését szolgálja. A jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazását önmagában nem zárja ki az a tény, hogy a felek között szerződéses jogviszony áll fenn. Más jogviszony fennállta csak azzal a jogkövetkezménnyel jár, hogy a felek közötti indokolatlan vagyoneltolódást elsősorban az e jogviszonyra vonatkozó szabályok szerint kell megítélni és adott esetben a kiegyenlítésről gondoskodni. Ha azonban a fennálló jogviszony szabályainak alkalmazása után a vagyoni egyensúly nem áll helyre, az indokolatlan előny visszatérítésének nincs elvi akadálya. A jogalap nélküli gazdagodás bekövetkezése esetén a felek között a szerződéses jogviszonytól független önálló kötelmi jogviszony jön létre (Nagykommentár a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényhez [Ptk. 6:579. § 2/c) pont], Szerkesztette: Gárdos Péter és Vékás Lajos).

[68] A IX. rendű alperes arra is hivatkozott, hogy azösszezszerűség tekintetében már a 2021. június 30-ai beadványban, illetőleg később is, pontos számítások alapján vitatta a felperes számítását.

[69] A IX. rendű alperes ezen állításával kapcsolatban az ítéltábla rögzíti, hogy az ellenkérelemben nemcsak az ennek alapjául szolgáló jogállítást és tényállításokat kell megtenni, hanem indokolni is kell, hogy a fél által hivatkozott eltérő számítások min alapulnak és azok alapján mennyiben és hogyan cáfolják a felperes állítását. Jelen esetben a

felperes az alperesekre személyenként lebontott, részletes számítást csatolt be a kereseti követelés összecszerűségének alátámasztására. Ezt összességében vitatta az alperes, és egy eltérő számítást csatolt be, a különbségeket azonban nem indokolta, nem tett ezzel kapcsolatos tényállításokat. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte az alperes ezzel kapcsolatos előadását, illetőleg a becsatolt számítását, és az egyébként számszakilag helyes felperesi levezetést vette figyelembe az egyes marasztalási összegek megállapításakor. Az előbbiekre figyelemmel a IX. rendű alperes fellebbezése is alaptalan.

[70] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, annak megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[71] Az eredménytelen fellebbezést előterjesztő I. rendű és IX. rendű alperesek a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelesek megfizetni az alperesek jogi képviselőjének munkadíját, melynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján állapította meg.

[72] A fellebbezési eljárási illetékre vonatkozóan költségfeljegyzési joggal rendelkező IX. rendű alperes a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

[73] Az illeték megfizetése során a Szegedi Ítéltáblát és a jelen ítélet ügyszámát, valamint a befizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére vonatkozó felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni [30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés].

Szeged, 2023. június 22.

Dr. Hámori Attila s.k.
a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.
előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.
táblabíró